

S. duabus ff. commodatis, ubi videbis longam additionem satis intricatam, Jas. in d. l. nulli, num. 6, vers. Quartio, Joannes de Imola d. cons. 139, num. 7. & cons. 140, n. 2. 4. & 5. & cons. 141, n. 1. Matefillanus singulari 115. nota quod si ex censu, ubi duas egrae additiones, Menoch. d. cas. 371, num. 23. Trentac. d. resol. 3. num. 11. ubi latè declarat. Circa quam limitationem, quæ multum est dubitabilis, vide Alexand. in l. se mihi, & tibi 12. in principio, n. 6. ff. de legat. i. qui ostendit, quatenus vera esse possit, & ex casu non est facienda actionum cumulo.

16 Limita quintæ in executivis, nam incommodum non est adire diversos judices, & agitare diversos processus apud diversa tribunalia, quo debitor solvere compellatur: quemadmodum non est incommodum simul & semel impetrare diversas vias executivas, seu diversa remedia executiva. Hanc limitationem tradit Jas. quanvis dubius in d. l. leg. nulli num. 8. vers. Sexto, & ultimo cogita; magis tamen firmiter, & resolut. cons. 9. ex num. 41. & cons. 28, num. 8. volum. 1. Beccius cons. 27. num. 3. lib. 1. Robertus Lancillottus de attentatis 2. par. cap. 4. limit. 2. num. 50. Anton. Gab. lib. 2. commun. de iudicis conclusi. v. 33. & ita de actionib. cons. 4. num. 9. Quintilianus Mandofius de inhibitionib. quaf. 1. & 2. Anton. Massa Gallesius ad formul. cameral. obligat. ad resiplam particul. quaf. 2. num. 2. alias quaf. 11. num. 2. Scaccia de appellat. quaf. 17. limit. 9. num. 45. vers. Comprobatur, Paz in praxi 1. tomo 4. par. cap. 2. num. 4. Azevedus, qui tamen limitat. in l. 1. n. 154. rta. 21. lib. 4. recopilat. Matthias Colerus de processib. executivis 4. par. cap. 1. num. 72. Thuscus l. C. concil. 976. pnum. 4. ubi dictum communem opinionem, Maranta disp. 26. num. 2. post praxim, Hævia Volano in Cœlia Philip. p. 1. num. 3. & 4. Cavalcanus decisi. 1. num. 15. 1. par. Felicianus ad censibus tom. 1. lib. 3. cap. 2. num. 9. Seraphinus de privil. jura, privil. 77. n. 81. infin. Grafis de exceptionibus in preladiis num. 59. Trentacinquius lib. 2. variarum tie. de judic. resol. 3. num. 13. & resol. 10. per totam, Amator Rodriguez de execut. cap. 2. n. 2. Faciunt quæ tradit idem Jas. in l. unio. in principio, num. 22. & 23. & in s. is videatur num. 1. ff. si quis jas dicend. non obtemperaverit, & incertus Author inter confilia Alexandri cons. 130. num. 15. lib. 4. Decius cons. 460. n. 8. & 9. Bartol. in l. consilaneum 8. num. 17. Cod. quoniam, & quando index. Videbile plura remedia, que tendunt ad eundem finem, esse secum compatibilia, & electionem unius alterum non tollere; quam doctrinam omnes adducunt, admittunt, & approbant.

17 Limita sextæ, ut non debeant, nec possint cumulari processus, qui exercentur sub diversis instantiis, videbile processus prima instantia, ante sententiam, cum processu cause appellationis; vel processus in prima instantia appellationis, cum processu in instantia reclamacionis, seu revisionis. Ratio est, quoniam inde oritur summa perplexitas, & insuperabile incommodum. Nam ante fipit primam instantiam, restant in lice ferenda tres sententiae, ut illa ostiarij statuatur: finita vero prima instantia, restant ferenda solum due: post finitam primam instantiam appellationis reliqua est dumentaxat ferenda sententia reclamacionis. Quid igitur erit faciendum, si uniantur acta prima instantia cum actis secundæ, hæque unus processus, & una causa decidenda? Ferendene erunt duas sententias, ad solum una, vel tres potius? Non quidem tres; aliqui post latam primam sententiam in actis secundæ instantie, si pronuntiantur tres, causa diffinietur per quatuor sententias, quod ordinis doctrinam repugnat. Neque item dua solum, quia magnum oritur dampnum illarum cause tractatae in actis prima instantie, que poterat ex natura sua decidi per tres sententias, si illi auferatur recursus ad tres sententias, ablati illi una instantia appellationis, vel reclamacionis, & duabus dumentaxat finiatur. Neque item potest ferri una dumentaxat sententia, quia quamvis sit secunda respectu actionum secunda instantia, et prima respectu actionum prima instantia, à qua competit appellationis, vel reclamatio. Hanc limitationem videatur tradidisse Franciscus Marcus quaf. seu decisi. 77. num. 5. par. Menoch. d. cas. 371. num. 21. in fin. Pro quo facit quod tradit Thauff. l. C. conclus. 1096. num. 22. videlicet, non posse cumulari eodem tempore judicium ordinarium, & executivum, quod assertit probari in l. 1. Cod. de execut. rei judic. quidquid contradixerit Alexand. cons. 58. n. 3. lib. 5. & cum sequitur Cravetta cons. 6. n. 8. in fin. lib. 1. Conferunt etiam, quæ

tradit Barbos. in l. qui prior 29. ex num. 34. ff. de judic. ubi ait, conventionem, quæ est ordinaria, & reconventionem, quæ est summaria, non posse pati passu ambulare.

18 Limita septima, quando juramentum intervenisset in promissione, nam tunc potest simul agi coram diversis judicibus, & quod consequens est, sub diversis processibus, nequæ coram Ecclesiastico, & seculari, cum juramentum addat forum fori, ut notavimus sup. tit. 1. dispat. 2. num. 204. ex textu in cap. ultim. de foro compet. cum plurimis, quos allegavimus. Hanc limitationem, ramessi dubius, tradit Jas. in d. l. nulli n. 6. vers. Quinziogita, firmis eamdem defendit dicit. cons. 9. ex num. 4. cum sequitur Menoch. d. cas. 371. n. 24. Trentacinquius d. resol. 3. n. 17. Ego de illa multum dubito, & ut ingenue fatetur, non credo veram. Nam quod dicitur, juramentum addere forum foro, non est quod apud diversos foros simul agi possit de contractu jurato; sed quod sit in potestate actionis eligere ex duobus foris Ecclesiastico, vel seculari, quod malit, in quo debitorum suum conveniat, ut recte animadvertis ubi supra Trentacinquius.

19 Limita octava, ut & continentia causa possit dividiri, & cessare cumulatio actionum, quando causa ex justis alii rationibus divisionem receperit. Ita sentit Marianus Socinus Junior consil. 136, num. 6. l. 2. & illum sequitur Menoch. d. cas. 371. n. 26. Cephal. consil. 387, num. 26. & seqq. lib. 3. Trentacinquius d. resol. 3. num. 14. Thusc. l. C. d. concil. 976, num. 14. post Alexand. consil. 64. n. 6. vers. Non obstat quod non debuit lib. 7. qui exemplificat in calo, quo unius ex reis recusat judicem, alius non. Potest autem proponi commodissimum exemplum in judicio factio adversus plures reos ob delictum commissum, in quo sint complices, unus laicus, alter Clericus, vel in negotio tangente Clericum, & laicum, nam iudicium dividendum est, tametsi sit ejusdem continentia, & qua ex parte tangit laicum tractandum coram seculari, qua ex parte Clericum coram Ecclesiastico, ut docent Covarr. in practicis cap. 34. n. 1. Julius Clarus l. 5. sentent. 8. fin. q. 36. n. 46. Facinac. in praxi quaf. 8. num. 151. vers. Contrarium, Cacheranus dec. 103. & 173. Capitius dec. 122. Grammaticus dec. 21. Franchis dec. 4. & ibi Adentes, Anton. Gomez. tom. 3. variar. cap. 10. n. 6. Gutierrez lib. 1. pr. 4. q. 6. Foller. in praxi crim. 1. p. 2. par. verb. Audiantur executores num. 157. Gratian. regul. 9. n. 5. Padilla in leg. 1. n. 6. Cod. de diversis rescript. Bovadilla lib. 2. Politic. cap. 17. num. 91. qui ibi in glossa penul. refert plutimos, Trentacinquius l. 2. variar. tit. de judic. resol. 3. num. 3. & 18. Fachingus controver. juris lib. 9. cap. 31. Cevallos in specul. præt. tom. 4. quaf. 897. ex n. 565. & de cognit. per viam violentie 2. par. quaf. 69. ex num. 7. Riccius collectan. 368. Emanuel. Roderic. quaf. regular. tom. 2. quaf. 2. art. 4. Ignatus in repet. s. nov. alias. l. necfarios n. 441. ff. ad Senatus consult. Syllanian. Quidquid immixti contradic Antoninus Diana res. moral. 3. par. tract. 1. resol. 1. Tametsi casus iste videatur pertinere ad limitationem quartam supra traditam.

20 Sed cum de actionum cumulatio agamus, queret quipiam, quid actionum nomine significemus? Et respondendum est, actionum nomine contineri scripturas omnes factas ab Actuariorum de quocunque facto in judicis presentia, etiam si non fiat in figura judicii. Ita docet gloss. 1. in leg. acta 45. & ibi Paulus num. 2. Alexander num. 3. idem Paulus in l. actionum 46. n. 3. Alex. ibi num. 5. ff. de re judic. Bald. in l. interrogatam 24. per text. ibi Cod. de liberal. caus. Doctores in leg. is apud quem, C. de edendo, Felinus in cap. quoniam contra ex n. 7. de probationibus, Boetius consil. 44. num. 8. Maranta in specul. par. 5. n. 55. Asinus in praxi §. 14. cap. 3. ex num. 1. cum cap. sequentib. & Pacianus de probationib. lib. 1. cap. 65. ex n. 1. Thusc. l. C. concil. 86. & 87.

21 Ex predictis insertur. Primo, valde erroneam esse proxim Regni Neapolitanii, juxta quam, quando coram Domino Praeside S. R. C. postulatur unio actionum, solet interlocuti Praeses, videant Magistri actionum hebdomadarum, & ex eorum sententia acta unienda, vel non unienda decernit. Cum enim in actionum cumulatio, seu unione occurant toti articuli decidendi, & ante oculos habendi, neque multum faciles, neque sine controversia, ab omni ratione alienum est, eos hominibus semper ignorantibus; sepe sapientius omnino inexpertos, decindendos committere, quos certissimum est nefuisse, ex qua causa, & in quibus casibus acta sint, vel non sint cumulanda, & unienda.

Secun-

22 Secundo insertur, cum in libellis noviter praesentatis coram Praeside S. C. ad finem eos postea praesentandi apud acta, quos vocant supplications, qui aliquid novi continent, circa causas jam commissas, & post decretationem Praesidis remittuntur ad causa Commissarium expediti per solita forma decreatum, idem Magnificus, cum, inquam, in istis supplicationibus denuo committendis, seu remittendis, occurant eadem considerationes, quæ in actionum cumulatio, & ex commissione, seu remissione earum saepe sapientius cumulationes iniquissime questæ, & injulfissime factæ, studio iniquissimorum litigantium, & calumniosissimorum Advocatorum, quorum in tribunibus Neapolitanis civitatis ex maxima copia, in magnum periculum, imo detrimentum animalium Superiorum, qui illos impunitos tolerant, toleratis impense favent, & ex predictis pervertis cumulationibus frequentes mutations veri, & competentis Commissarii, & multiores omnium judicium causa variatio Rotis, oculatissime debere attendi ab eodem domino Praeside, eo tempore, quo similes supplications porrigitur, quid illa contineant, & an habeant eandem continentiam cum causa, quæ tractatur coram judice illo, quem litigator petet, an vero potius concernant causam alteri judicii commissam, quem hoc simulata stratagemate refugere intendit, ut impetrat sibi judicem, quem malis fortassis arbitris attrahit, aut quem sibi nimis fautur sperat, quamvis contra jus, fasque: atque ita causa cognitatis, & vocatis adversariis providere, an idein, an non idem Magnificus processurus sit, & cognitus de contentis in supplicatione, non subito, & ex improviso, non citata Parte, cuius interest judicem non mutari. Plurimque enim istiusmodi supplications presentantur quolibet quæsto colore, vere tamen in eum finem, ut Magistri actionum alii auferant suas causas, aut litigantes refugientes justitiam, elegant sibi judicem ad placitum suum, ipsiusque placentem, & quod maxime dolendum est, sepe numero obtinent quod optant ex Superiorum fiscordia, aut inquit, quod Deo redditus sunt rationem. Quantas, bone Deus, sub hoc occulto, & calumnioso velamine vidi iniurias, & pauperibus litigantium oppresiones?

23 Tertio animadvertisendum est, in omnibus practicis casibus, in quibus est facienda cumulatio actionum, debere Actuarium acta originalia transmittere ad tabellionem, apud quem actionum cumulatio est facienda. Et de jure Castellæ ille Actuar. a quo removentur acta, nullas sportulas eos nomine desiderare potest ab eo tabellione, apud quem sunt remansura, neque à litigantibus, quemadmodum statuit in leg. 1. tit. 27. libr. 4. Recopilat. §. Item de qualiter processu. Cum vero cumulatio, & unio actionum iure fieri non debet, non est compellendum Actuarium invitum consignare acta originalia, ut uniantur cum aliis, etiam si apud ipsum ultraque causa actetur, juxta doctrinam Bartol. in l. eos. §. super his, num. 2. Cod. de appellat. Baldus in leg. 1. tit. 27. libr. 4. apud quem 2. num. 2. Alex. ibi, n. 3. Fulgosi n. 1. Pauli n. 2. & seq. Jafonis n. 3. C. de eden. Boerii, dec. 15. n. 4. & 5. notat. Parlador. lib. 2. quotid. d. c. 9. n. 4. & 5. Villadiego in Politica cap. 1. d. c. 1. sub tit. accumulacion. n. 13. §. Ten lo casus.

24 Quarto advertendum occurrit, quoties cumulatio fit; debere eum, quia interest facere reproductionem actionum, in novo judicio post factam cumulacionem, aliqui acta unita fidem non facerent, utpote alterius judicii, quemadmodum notarunt Bart. in l. naturaliter 12. §. nihil commune, n. 32. ff. de acquir. possess. Antonius de Butrio in c. cum dilectus 6. n. 10. circa finem, de causa possess. & propriet. Matefillanus sing. 160. Alexander in dictal. is, apud quem, n. 30. in fin. Jafon n. 14. vers. Nota tamen, Decius n. 33. C. de edeno, idem Alexander, consil. 82. In causa vertente, n. 5. lib. 1. Parlard. d. c. 9. n. 9. & Villadiego ubi supr.

25 Quae tamen doctrina secundum eundem Parladorium ibidem utiliter limitanda est, ut non procedat in Regno Castellæ, in quo proceditur in causis, spes juris solemnitatibus, & sola facti veritate inspecta, juxta Ritum 288. & 289. & pragm. 1. dispensia litium, de ord. jud. Itaque in istis Regnis, dum acta uniantur, non oportet Advocatos sollicitos esse de reproductione actionum unitorum, cum veritas facti satis judici ex actis unitis innotescat.

Carleval. de Judiciis, Tom. II.

26 Quinto tandem sciendum est cumulationem, & unionem actionum, quoties fit, aut fieri inter Actuarios diversi fori, aut ejusdem fori. Primo casu plane pertinent acta unita ad actuarium illius judicis, qui de causa debet cognoscere, apud quem & adducenda, & unienda sunt acta, argumento c. translatio 3. de constitut. & eorum, quæ ibi trahunt, quod enim de uno connexorum statuit, ad aliud connexum extenderit. Cum ergo acta siant, & producantur; ut definiri possit causa, ille tabellio, apud quem sententia proferenda est, debet apud se habere acta. Secundo casus cumulatio, & unio fit apud tabellionem, apud quem prius est cepta lis, juxta regulam cap. qui prior. 54. de reg. jur. in 6. & in cap. capitul. 30. & ea que ibi notant Doctores, de resol. & tradita à Baldo in l. si idem cum eodem 11. §. quod si mutue, num. 3. ff. de iuris d. omn. judic. & nobis priori titulo, dispat. 2. g. 7. sect. 2. & 3. nam unio processuum est quoddam genus remissionis ex uno judice ad alterum, quo ex preventione saepe sapientius ortum dicit. Appositissimo exemplo confirmat hanc sententiam Avendanus de exequend. mandat. 2. part. cap. 15. num. 6. vers. Sed pone, cuius doctrinam approbat Parlador. dicit. cap. 9. num. 7. Si judex commissario aliquo delicto procederet ex officio coram uno tabellione, inquirendo, carcerando, aut sequestrando, & procedente judice ex officio coram illo tabellione supervenire accusator, qui coram alio tabellione accusationem proponeret, acta nihilominus debent uniri coram tabellione, qui prius coepit actitare, & in causa ex officio procedere. Quamvis enim majus sit, & fortius ius accusatoris, quam judicis respectu rei accusati, atque ideo præferatur judex, coram quo porrecta est accusatio judici inquirenti ante ipsam accusationem, ut dixi super tit. dispat. 2. n. 891. tamen respectu tabellionis, & Actuariorum, cui quantum est primo ius ex sua diligentia, atque industria, aut fortuna, non est tantæ potentia, ut possit privare ipsum processu, quem antecepit scribere, ex beneficio text. in leg. 1. C. de sport. ubi notat Bald. num. 2. Angel. n. 1. & Doctores.

27 Oportet autem adnotare, id esse verissimum, cum idem est judex, qui procedit ex officio, & coram quo proponitur accusatio, aut essent duo judices ejusdem fori, qui eidem tabellionibus uterentur, alii esset si judices essent diversi fori: nam coram illo tabellione acta erunt unienda, cuius judex in cognitione causæ fuerit præferendus, juxta dicta à nobis priore titulo, dispat. 2. ex num. 807. Idem observandum est in executione rei judicatae, aut evictiois causa, videlicet agentum apud eum Actuarium: apud quem prima lis cepta est, quando videlicet istæ causa in eodem astantur foro, notavit Parladorius dicit. cap. 9. num. 7. Bovadilla cap. 1. dicit. num. 13. §. Y quando.

SUMMA DISPUTATIONIS TERTIAE.

1 Iudicium captum coram uno judice, an possit coram alio terminari, ubi traditent DD. Hinc tractamus, an iudicium captum ab uno actione, vel cum uno reo, illis desistentibus possit à tertio exerceri, ibid.

Exempla.

3 Exemplum in habitibus militaribus, & que qualitates ad eos obtainendas requirantur.

4 Honos vita, & rebus omnibus præfertur.

5 Tertius posset finire iudicium captum, cum aliquo principali deserto, aut desidente eo invito, si illius interficit.

6 Causa nobilitatis sunt ardue, que tangunt honorem, famam, & existimationem totius familie.

7 Causa nobilitatis sunt ex illis, in quibus nullius detrimentum versatur, & per consequens benignæ trahenda.

8 Fama publica probat nobilitatem, ignorabilitatem, puritatem, & impuritatem sanguinis, ortum, & descendenter ab his, vel illis parentibus. Omnia, que possunt ad notorieratem pervenire, per vocem fama investigari, & ostendi solent, ibid. Testis de fama publica satis est, si deponat, se publice audivisse, licet non deponat à quo audiuit ex stylo Rose, ibid.

B 9 Fama

